

”

آنقدر این جریان هنری با فضای مساجد گره خورده است که مساجدی داریم که سن تئاتر دارند و در بین الصلاتشان به عنوان یک عمل مذهبی و تذکر - نه برای سرگرم شدن و تفریح - تئاتر اجرا می شود

می شود. مساجدی که به جای آنکه نمازخانه‌ای باشند که در آنها تنها دو ساعت در سر اذان ظهر و مغرب باز شود، شبانه‌روزی هستند. مساجدی که از کلاس‌های تقویتی درسی تا بازی بچه‌ها تا کانون کمیته‌های انقلاب تا کانون‌های فرهنگی هنری مساجد تا صندوق‌های قرض الحسنه تا محل جمع‌آوری کمک به جبهه تا خیلی کارهای دیگر را در دل خود جای داده‌اند. حوزه هنری اصلاً از بچه‌های چند مسجد که محوری‌ترینشان مسجد الجواد است شکل می‌گیرد تا جهاد سازندگی نظام اسلامی در عرصه هنر باشد.

همین چهار پنج تا مسجدی که در سراسر تهران بود این آورد این توی حوزه هنری که تقریباً می‌شود گفت مسجد محور و مادر که از همه فعال‌تر بود خود مسجد جواد الائمه بود. (فرج‌الله سلحشور مصاحبه در مجموعه تاریخ شفاهی حوزه هنری)

در فضای هنر انقلاب اسلامی دهه شصت یک بهشت واقعی است. در عالم موسیقی و نوا آنقدر پیش رفته‌ایم که اکثر مدارس در ایران گروه سرود دارند. بخش عمده‌ای از موسیقی آن دوره را گروه‌های برجسته سرود مثل گروه سرود آباد یا گروه سرود امور تربیتی خرم‌آباد ساخته‌اند. گروه‌هایی که از جماران تا هیأت دولت و مراسم تشییع شهدا و مساجد و مراسم‌های مردمی دعوت می‌شدند. جالب است حتی کسانی مثل حاج صادق آهنگران از یک مسجد بلند شده که در آن شهید علم‌الهدی نهج البلاغه می‌گفت و شهید جمال‌پور از هنر متعهد می‌نوشت.

آنقدر حجم تولید محصولات هنری گرافیکی بالاست که بعضی از ناظران خارجی این دوران را دوران طلایی گرافیک ایران معاصر می‌دانند.

ما فکر می‌کنیم اکران‌های خانه به خانه جشنواره عمار یک اتفاق جدید است اما در دهه شصت مربی پرورش‌ها یا مردم علاقه‌مند زیادی را داشتیم که دستگاه آپارات به دوش روستا به روستا و مدرسه به مدرسه و جبهه به جبهه می‌رفتند تا برای مردم فیلم‌های انقلابی پخش کنند.

اما این همه واقعیت دهه شصت نیست!

ادامه در شماره بعدی...

چیزهایی که منطقی بود و امکان اجرا داشت را می‌دادیم به مدیر... وقتی شما منطقی باشی مدیر هم قبول می‌کند. یعنی تمام شرایط را در نظر بگیری و پیشنهاد بدهی او هم قبول می‌کند. در همین دهه شصت ما گروه نزدیک به صد نفره خانم‌های اندپمشک را داریم که کارشان شستن لباس‌های رزمنده‌ها در بیمارستان اندپمشک بوده. یا شکل‌گیری ایستگاه‌های صلواتی شبانه‌روزی برای پشتیبانی از جبهه یا حتی تلاش‌های مردم روستا برای تأمین مایحتاج جبهه مثل پخت نان برای جبهه.

در این دهه چیزهای شگفت‌انگیز دیگری نیز وجود دارد. شاید قبلاً اشاره شده اما در تکرارش حلاوتی دیگر است. نزدیک به چند هزار هسته فرهنگی فعال در کشور هستند. همین عدد چند هزار هسته فعال هنری خودش یک رقم بزرگ است و اصلاً به نظر ما اغراق‌آمیز می‌رسد اما بوده است. بسیاری از آنها کاملاً مردمی هستند و بسترتشان مساجد است.

آنقدر این جریان هنری با فضای مساجد گره خورده است که مساجدی داریم که سن تئاتر دارند و در بین الصلاتشان به عنوان یک عمل مذهبی و تذکر نه برای سرگرم شدن و تفریح - تئاتر اجرا

